

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	4216010404
Dátum vydania rozhodnutia:	05.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4216010404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného C. L. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného C. L. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. júla 2018, sp. zn. 1To/57/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 18. apríla 2018, sp. zn. 11T/72/2016, bol obvinený C. L. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od presne nezistenej doby, najmenej od decembra 2015 do 08. apríla 2016 v Komárne, s výnimkou mesiaca február a marec 2016, v byte na ul. U. č. XXXX/XX., kde býval spolu so svojou manželkou J. L. nar. XX. júna XXXX a jej synom z predchádzajúceho manželstva U. Q. nar. XX. októbra XXXX, túto opakovane najmä keď bol pod vplyvom alkoholu slovné urážal a ponížoval vulgárnymi nadávkami, pohrdavo sa o nej vyjadroval ako o osobe, ktorá napriek dosiahnutému vzdelaniu pracuje v porovnaní s jeho zárobkom za nízku mzdu v obchode s potravinami a keď sa poškodená voči týmto verbálnym útokom ohradila, ako fyzicky zdatnejší sácal do nej rukami do oblasti hrudníka, silno jej stláčal najmä ruky, v dôsledku čoho poškodenej vznikli modriny najmä na rukách a hrudníku, pôvod ktorých vysvetľovala svojmu okoliu ako následok náhodného udretia sa alebo pádu, pohrdavo a vulgárne sa vyjadroval aj o jej synovi U. Q., vyčítal jej podľa neho prehnanú starostlivosť o syna, ktorého prítomnosť v byte mu vadila, opakovane sa vyjadroval v tom smere, aby sa syn poškodenej od nich odsťahoval a v tejto súvislosti sa aj vyhrážal zabitím ich oboch, pričom konanie obvineného voči poškodenej vyvrcholilo dňa 8. apríla 2016 v čase okolo 12.30 hod., keď v kuchyni ich bytu po tom, ako

v stave opitosti manželke rozbil mobilný telefón, lebo si naň nahrávala ako jej on vulgárne nadáva, začal ju škrtiť, čomu sa ona bránila tak, že ho pohryzla do prsta a po tom, ako ho v predsieni žiadala, aby jej požičal svoj mobilný telefón, z ktorého chcela zavolať do zamestnania s tým, že do práce nevie prísť z dôvodu, že sa necíti dobre a následne sa tento snažila získať a to tak, že mu ho chcela vybrať zo zadného vrecka nohavic, ju obvinený oboma dlaňami sotil do kúta, kričal na ňu, nadával jej, jednou rukou ju držal pod krkom a zatlačil ju k stene, kde si poškodená do steny udrela hlavu a následne ako sa poškodená snažila vymaniť sa z tohto zovretia, zdvihla pravú nohu s tým, že obvineného kopne, zdvihol jej nohu do výšky jeho hlavy a keď sa poškodená nejako vykrútila z tohto zovretia, rozbehla sa k umývadlu aby sa napila, nakoľko lapala po vzduchu z dôvodu, že trpí astmou, obvinený z bytu odišiel a poškodená následne telefonovala staršiemu synovi U. Q. nar. X. augusta XXXX, trvale bytom B., U. XXXX/XX, ktorý skutok oznámil polícii a privolal jej lekársku pomoc, pretože poškodená utrpela zranenia a to pohmoždenie hlavy, krku a hrudníka, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie po dobu najmenej 5 dní.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní obvineného C. L. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 10. júla 2018, sp. zn. 1To/57/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného C. L. za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od presne nezistenej doby, najmenej od decembra 2015 do 8. apríla 2016 v Komárne, s výnimkou mesiaca február a marec 2016, v byte na ul. U. č. XXXX/XX, kde býval spolu so svojou manželkou J. L., nar. XX. júna XXXX a jej synom z predchádzajúceho manželstva U. Q., nar. XX. októbra XXXX, túto opakovane, najmä keď bol pod vplyvom alkoholu, slovne urážal a ponížoval vulgárnymi nadávkami, pohrdavo sa o nej vyjadroval ako o osobe, ktorá napriek dosiahnutému vzdelaniu pracuje v porovnaní s jeho zárobkom za nízku mzdu v obchode s potravinami a keď sa poškodená voči týmto verbálnym útokom ohradila, ako fyzicky zdatnejší sácal do nej rukami do oblasti hrudníka, silno jej stláčal najmä ruky, v dôsledku čoho poškodenej vznikli modriny najmä na rukách a hrudníku, pôvod ktorých vysvetľovala svojmu okoliu ako následok náhodného udretia sa alebo pádu, pohrdavo a vulgárne sa vyjadroval aj o jej synovi U. Q. vyčítal jej podľa neho prehnajú starostlivosť o syna, ktorého prítomnosť v byte mu vadila, opakovane sa vyjadroval v tom smere, aby sa syn poškodenej od nich odsťahoval a v tejto súvislosti sa aj vyhrožoval zabitím ich oboch, pričom konanie obvineného voči poškodenej vyvrcholilo dňa 8. apríla 2016 v čase okolo 12.30 hod., keď v kuchyni ich bytu po tom, ako v stave opitosti manželke rozbil mobilný telefón, lebo si naň nahrávala ako jej on vulgárne nadáva, začal ju škrtiť, čomu sa ona bránila tak, že ho pohryzla do prsta a po tom, ako ho v predsieni žiadala, aby jej požičal svoj mobilný telefón, z ktorého chcela zavolať do zamestnania s tým, že do práce nevie prísť z dôvodu, že sa necíti dobre a následne sa tento snažila získať a to tak, že mu ho chcela vybrať zo zadného vrecka nohavic, ju obvinený oboma dlaňami sotil do kúta, kričal na ňu, nadával jej, jednou rukou ju držal pod krkom a zatlačil ju k stene, kde si poškodená do steny udrela hlavu a následne ako sa poškodená snažila vymaniť sa z tohto zovretia, zdvihla pravú nohu s tým, že obvineného kopne, zdvihol jej nohu do výšky jeho hlavy a keď sa poškodená nejako vykrútila z tohto zovretia, rozbehla sa k umývadlu, aby sa napila, nakoľko lapala po vzduchu z dôvodu, že trpí astmou, obvinený z bytu odišiel a poškodená následne telefonovala staršiemu synovi U. Q. nar. X. augusta XXXX, trvale bytom B., U. XXXX/XX, ktorý skutok oznámil polícii a privolal jej lekársku pomoc, pretože poškodená utrpela

zranenia a to pohmoždenie hlavy, krku a hrudníka, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie po dobu najmenej 5 dní.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona krajský súd obvinenému výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal obvinený C. L. dovolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jána Foltána písomným podaním z 13. septembra 2018, postúpeným Okresnému súdu Komárno z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 19. októbra 2018, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V podanom dovolaní uviedol v podstate totožnú argumentáciu ako v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, poukazujúc na R 20/1984, v zmysle ktorého „týraním zverenej osoby podľa § 215 Trestného zákona (teraz § 208 Trestného zákona, pozn.) sa rozumie také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti a určitým trvaním. Nevyžaduje sa, aby zverenej osobe vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.“ Vychádzajúc z uvedeného je obvinený toho názoru, že svojim konaním nenaplnil pojmové znaky pojmu „týranie“, pričom vo vzťahu k údajne hrubšiemu stupňu necitlivosti a bezohľadnosti obvinený poukázal na výsluch poškodenej z 27. apríla 2016, z ktorého vyplýva, že pokiaľ ide o incident z roku 2014, išlo v skutočnosti o vzájomnú manželskú hádku, pri ktorej obvinený konal v afekte pod vplyvom alkoholu a poškodená, ako sa uvádza v zápisnici, sa obvineného ani tak veľmi nebála, zobrala mu nôž z ruky, schovala ho a potom povedala obvinenému, aby sa išiel vyspať.

Vo vzťahu k údajnému fyzickému násiliu namierenému voči poškodenej obvinený uviedol, že poškodená počas svojho výsluchu 27. apríla 2016 uviedla, že počas celého manželstva dostala od obvineného len tri facky, ktoré mierili len do oblasti líc a pod. Z vyjadrenia poškodenej tak podľa obvineného nevyplýva, že by išlo o fyzické násilie takej intenzity, ktoré by svojou údajnou hrubosťou, bezohľadnosťou alebo bolestivosťou vyvolalo u poškodenej ťažké príkorie, resp. ponižovanie. Na otázku vyšetrovateľa, či poškodená pociťovala správanie svojho manžela ako akési ťažké príkorie, táto uviedla, že sa svojho manžela nikdy nebála, že by jej alebo jej synom ublížil. Pokiaľ ide o ponižovanie zo strany obvineného vo forme nadávok a urážok adresovaných poškodenej a jej synovi U. Q., obvinený poukázal na to, že poškodená počas svojho výsluchu uviedla, že obvinený sa takto správal len vtedy, keď bol opitý, pričom v čase, keď bol triezvy, sa vždy ospravedlnil, synovi dokonca vždy niečo kúpil a staral sa oňho.

Obvinený vo vzťahu k ďalšiemu pojmovému znaku týrania, ktorým je miera trvalosti, uviedol, že v zmysle výpovede poškodenej z 27. apríla 2016 v podstate došlo len k ojedinelým incidentom z dôvodu závislosti obvineného na alkohole, a to v roku 2014, v decembri a januári 2015 a 8. apríla 2016, a z tohto dôvodu nie je podľa neho dôvodné konštatovať, že toto jeho správanie má charakter dlhotrvajúceho týrania. Navyše, poškodená podľa názoru obvineného nepotvrdila, že správanie obvineného bolo takej intenzity, že by pociťovala ťažké príkorie, resp. psychické alebo fyzické útrapy.

Rovnako tak aj zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie pre dospelých Mgr.

Karoly Majlingovej vyplýva, že poškodenej vplyvom správania obvineného nevznikla psychická porucha ani nenastalo ohrozenie jej duševného zdravia. Znalkyňa taktiež uviedla, že u poškodenej nedošlo k vzniku syndrómu týranej osoby a nie sú u nej prítomné ani znaky posttraumatickej stresovej poruchy.

Obvinený taktiež poukázal aj na znalecký posudok týkajúci sa jeho osoby, z ktorého vyplýva, že agresivita nie je určujúcou črtou jeho osobnosti a že je schopný racionálneho nadhľadu na svoje konanie a korekcie na báze vôľovej regulácie. Znalkyňa vo svojom posudku taktiež skonštatovala, že pri páchaní trestného činu, za ktorý je obvinený stíhaný, sa prejavila tendencia k únikovým reakciám - použitie alkoholu ako prostriedku na zníženie napätia vyvolaného konfliktom so synom poškodenej a taktiež sa uňho vplyvom alkoholu znížila sebakontrola, prejavilo sa agresívne správanie, a to aj ako reakcia na konanie manželky, ktoré nieslo taktiež nátlakové a agresívne prejavy. Obvinený poukázal aj na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia - chirurgia MUDr. Petra Stráňovského, z ktorého je zrejmé, že v dôsledku incidentu zo dňa 8. apríla 2016 neboli na tele poškodenej zistené a popísané žiadne objektívne známky predchádzajúceho fyzického násillia, pričom počas konfliktu na ňu pôsobilo násillie malej intenzity, ktoré u nej nezanechalo viditeľné stopy takéhoto násillia.

V ďalšej časti podaného dovolania obvinený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2014, sp. zn. 2 Tdo 15/2014, z ktorého vyplýva, že „trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona je zločinom. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatel'a vo forme aktívneho konania (komisívny delikt) alebo opomenutia (omisívny delikt), prípadne ich kombinácie. Týranie je zlé zaobchádzanie v konkrétnom prípade s blízkou osobou (manželkou), vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví (čo ako vyplýva zo skutkovej vety v konkrétnej trestnej veci naplnené kladne bolo), musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť (fyzická alebo psychická bolesť) pociťuje ako ťažké príkorie. Pre naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo poškodenému spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, teda stav, vyznačujúci sa telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky - prechodný čas, ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona.“

Zároveň poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo 7. októbra 2015, sp. zn. 7 Tdo 1139/2015, v zmysle ktorého hlavným zmyslom ustanovenia § 199 Trestného zákonníka (§ 208 slovenského Trestného zákona) je posilnenie ochrany osôb ohrozených fenoménom tzv. domáceho násillia, t.j. násillia páchaného medzi osobami blízskymi v zmysle ich vzájomného vzťahu, pričom vzájomné role týchto osôb sú v rámci násillného vzťahu nemenné (jeden z aktérov je stále ohrozenou osobou a druhý násillnou osobou), tzn. že nejde o vzájomnú hádku alebo roztržku medzi partnermi. Súčasne ide o násillie opakované, dlhodobé, nie o jednorazovú eskaláciu konfliktnej situácie vyvolanej napr. vzájomnou roztržkou alebo nezhodou medzi partnermi. Tretím charakteristickým znakom domáceho násillia je prostredie, v ktorom je páchané (spravidla ide o byt, rodinný dom alebo rekreačný objekt užívaný spoločne násillnou osobou i osobou ohrozenou domácim násillím). V konkrétnom prípade prítom nie je nutné, aby týranej osobe vznikli akékoľvek následky na zdraví v podobe zranení alebo inej podobnej ujmy, pretože týranie nemusí nutne mať iba povahu fyzického násillia, ale môže spočívať aj v pôsobení psychických útrap, prípadne byť v rovine sexuálneho násillia, ekonomického násillia, vyvolania stavu sociálnej izolácie alebo byť rôznorodou kombináciou niektorých z týchto foriem. V rámci domáceho násillia a možných spôsobov jeho riešenia je nevyhnutné orientovať sa na celé konanie páchatel'a komplexne, nie iba na čiastkové útoky, pretože iba správanie násillnej osoby k osobe ohrozenej v kontexte histórie ich vzájomného vzťahu vystihuje skutočnú nebezpečnosť daného konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno z 18. apríla 2018, sp. zn. 11T/72/2016, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 10. júla 2018, sp. zn. 1To/57/2018, bol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu

Komárno, ako aj Krajského súdu v Nitre zrušil, zrušil aj ďalšie rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 3. decembra 2018 vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nie je, pričom argumentácia obvineného prostredníctvom jeho obhajcu v podanom dovolaní je totožná s tou, ktorú uplatňoval počas celého trestného stíhania a s ktorou sa konajúce súdy vo svojich rozhodnutiach vysporiadali.

Prokurátorka poukázala na to, že v predmetnej veci išlo prevažne o opakované verbálne útoky obvineného voči poškodenej (urážlivé a pohrdavé výroky o jej osobe, vulgárne nadávky), resp. fyzické útoky menšej intenzity (strkanie, silné uchopenie za ruky), ktorých mnohosť (čo sa týka počtu) za určitý čas - v období vymedzenom v skutkovej vete napadnutých rozsudkov - bola správne vyhodnotená tak, že takéto konanie naplňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Podľa názoru prokurátorky takéto konanie rozhodne nie je možné považovať za beztrestné, prípadne ho posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Okolnosti posudzovanej trestnej veci (kratší čas protiprávneho konania, menšia intenzita útokov s prevahou verbálnych útokov), ako aj okolnosti týkajúce sa osoby obvineného (napr. kladné hodnotenie jeho osoby zamestnávateľom, u ktorého už niekoľko rokov pracuje), boli podľa prokurátorky plne zohľadnené vo výmere a v druhu uloženého trestu.

Na základe uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby dovolací súd uznesením vec v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie je naplnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu

upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že dovolacie námietky obvineného, uvedené v podanom dovolaní, týkajúce sa nenaplnenia jednotlivých pojmových znakov trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sú námietkami skutkovými, t.j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť (čo je napokon uvedené aj v uznesení najvyššieho súdu z 18. marca 2014, sp. zn. 2 Tdo 15/2014, na ktoré obvinený v podanom dovolaní poukazuje). Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

V skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku okresného súdu, ako aj krajského súdu je dostatočným spôsobom vyjadrené, akým spôsobom obvinený spôsoboval poškodenú ako svojej blízkej osobe fyzické utrpenie (sácanie do oblasti hrudníka poškodenej, silný stisk najmä jej rúk, v dôsledku čoho poškodenej vznikli modriny najmä na rukách a hrudníku, rovnako tak aj incident z 8. apríla 2016) a psychické utrpenie (urážky a ponížovanie vulgárnymi nadávkami, pohrdavé vyjadrovanie o poškodenej, ako aj o jej synovi), pričom uvedeného konania sa mal obvinený dopúšťať v období najmenej od decembra 2015 do 8. apríla 2016, s výnimkou februára a marca 2016. Na základe takto popísaného konania obvineného je nepochybné, že ním došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Možno preto konštatovať, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, je správne právne kvalifikovaný. Pre úplnosť je potrebné doplniť, že skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je splnený dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného C. L. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.